EL PILAR

Carn de Corredor

Pau Batlle

L'ANC del Vendrell va presentar en Joan Amorós, activista cultural català i president de Ferrmed, organització de 15 anys dedicada a fomentar el corredor ferroviari del mediterrani.
Comentava que des de Madrid no hi ha pensament lògic per estructurar un bon projecte ferroviari, ni tampoc interès, ans el contrari, el Mediterrani, per a ells, passa per la capital del Regne.
Però insistia en la necessitat d'estructurar una xarxa per a trens de 1500 metres de llarg que reculli totes les mercaderies que arribaran als ports de la península, amb vaixells cada vegada més grans, des de l'extrem orient, a través d'un Mediterrani que és el corredor més transitat del món.
Catalunya es troba en la cruïlla de camins logístics entre el corredor marítim, Est-Oest i el ferroviari del mediterrani d'Algeciras a Copenhaguen. Segons ell, ens hem de preparar, la logística ens envairà, té futur a casa nostra.
Li vaig preguntar què li semblava el Logis Penedès. Va dir que es tractava d'un port sec per deixar-hi les mercaderies que no cabran en el ports de Barcelona i Tarragona. Que seria responsabilitat nostra poder-lo convertir en un sistema econòmic de valor afegit. Sembla que el Penedès està abocat, segons ell, a ser el contenidor logístic dels ports metropolitans.
Dels efectes col·laterals d'aquest creixement logístic desmesurat no se'n va parlar. Ni del paisatge, ni de la gent.. L'economia per damunt de tot.

Paubatlle.blogspot.com

L'ENTREVISTA

Xavi Gonzàlez

"Els àlbums il·lustrats són una molt bona eina per crear ponts de comunicació entre infants i adults"

Núria Tomàs Mayolas

Què podem trobar en aquesta exposició?
D'entrada s'exposa el projecte d'àlbum il·lustrat "Tinc un tanc de joguina", un projecte de llibre que té la curiositat d'haver agrupat totes les il·lustracions per crear un mural que fa vuit metres de llargada. Penso que és una ocasió única per veure'l. També hi ha les il·lustracions originals i en una vitrina hi mostro un parell de maquetes i també hi ha l'storyboard, aquell full que fem tots els il·lustradors on planifiques en petit tot el projecte. També hi ha alguna joguina perquè m'he basat molt a dibuixar joguines reals que trobem a casa.

Quin és l'origen del projecte?
Sempre he tingut la inquietud de fer un projecte d'àlbum il·lustrat i sobretot tornar a treballar amb el Pere Martí. En guardo molt bona experiència i li vaig demanar si tenia un text curt. Va ser quan em va passar el poema "Tinc un tanc de joguina" i quan me'l vaig llegir, vaig veure que feia una reflexió sobre la guerra que em va atrapar.

I a la mostra hi ha un missatge.
Hi ha un rerefons pacifista. El poema és molt bonic, curt però hi diu moltes coses. A més, també hi ha un missatge de transformació de les persones. Allò que diem, si tu fas un canvi, el món pot canviar, des del teu petit gra de sorra. Amb les il·lustracions jo en vaig fer un treball paral·lel. El poema es basa sobre un tanc de joguina i apareix un soldadet de plom. Com que actualment no es troben soldadets de plom vaig anar recollint totes les joguines dels meus fills relacionades amb la guerra però també vaig recordar les de quan era petita i també vaig visitar un museu, però sobretot vaig voler donar presència als videojocs que són molt bèl·lics i és el que avui dia ens preocupa més. Vaig pensar en posar-ho tot sobre la taula.

Tinc entès que a l'exposició hi han participat alumnes d'escoles de Vilafranca.
Al Claustre hi ha una segona sala on exposem uns 80 dibuixos d'alumnes de 4t de primària de l'escola Vedruna i de l'Estalella Graells. Ells van dibuixar una joguina i després la van transformar seguint l'essència del poema. És molt bonic perquè es veuen molts dibuixos i per mi és com un mur de pensaments perquè van sortir coses molt diferents. També ho combinem mostrant altres llibres il·lustrats que parlen de la guerra, dels refugiats, ve a ser com un espai de lectura.

Núria Tomàs Mayolas és llicenciada en Pintura a la Facultat de Belles Arts Sant Jordi (UB) i ha complementat la seva formació com a il·lustradora a través de cursos monogràfics a l'Escola de la Dona, el Màster en Álbum Il·lustrado a l'Escuela i_con_i (Madrid), i el curs de professionalització en Il·lustració al CIFO (Centre d'Innovació de Formació Ocupacional) de l'Hospitalet de Llobregat. Les seves il·lustracions han estat publicades en editorials com ara l'Abadia de Montserrat, Alfaguara-Grup Promotor, La Impremta, Cim edicions, Candaya, Bòbila Libros, Gregal, Blast Press (EUA) o Ruqaya's Bookshelf (Canadà). Combina la seva feina d'il·lustradora amb la d'educadora en arts visuals, tant per a infants com per a adults, i de tant en tant també escriu ressenyes sobre àlbums il·lustrats que es publiquen a "El 3 de Vuit", "El 9 Nou", "El Vallenc" i "Nova Conca". Fins al 30 de juny exposa al Claustre de Sant Francesc de Vilafranca la mostra "Tinc un tanc de joguina". Precisament aquest dia organitza, juntament amb el Pere Martí, un taller creatiu per gaudir del dibuix.

El llapis és la seva eina principal?
Acostumo a utilitzar el que més em ve de gust. Penso que les tècniques les has de tocar totes una mica i no et pots estancar. El llapis i el paper són molt austers però m'agraden perquè mostren molta naturalitat. En aquest projecte els tons dels llapis de colors van acompanyant els continguts del poema.

A quin públic va dirigida l'exposició?
En principi el públic seria per a nens i nenes a partir de 6-7 anys en endavant fins als mateixos pares i mares. Els àlbums il·lustrats són una molt bona eina per crear ponts de comunicació entre infants i adults.

Un il·lustrador neix o es fa amb el temps?
Per mi, el dibuix ja era una dèria des de ben petita. També haig de dir que a la família hi tinc algun referent. La il·lustració com a disciplina artística és molt bonica i sempre crees un diàleg i no ets només tu que parles. M'agrada per això.

A què atribueix l'auge d'il·lustradors?
Penso que som una societat molt visual i molt comunicativa i la il·lustració és això i, a més, es pot aplicar de moltes maneres a través dels diferents suports digitals en publicitat, animació, llibre, aplicacions, hi ha una oferta immensa. Quan vaig acabar Belles Arts, tu deies que feies il·lustració i tothom posava una cara, volent dir, què és això i, en canvi ara, tothom ho té molt clar. És una professió tan coneguda com ser dissenyador o fotògraf i això ha passat en els últims vint anys.

Té previst portar la mostra a d'altres indrets?
A Montcada i Reixac celebren l'*Any de la literatura infantil i juvenil* i el novembre el dediquen a la il·lustració. Hi tornaré a fer el taller creatiu i exposaré el mural.

DE CARA

L'hora dels pactes

Francesc Carafí

Ha arribat l'hora dels pactes, de fer molta i bona feina. Pactes racionals, "municipalistes", no de país, territori. Las eleccions ja ho deien, municipals. És a dir, treballar, manar i fer pel teu poble. Pobles, municipis, ciutats que requereixen un bon grup, un bon equip de persones disposades a dialogar, consensuar, acordar punts de vista diferents per un fi en comú. En aquest aspecte, els partits polítics han de tenir molt clar que el seu cap de llista ha de ser l'orientació, el pal de paller que, un cop elegit, sigui el responsable de tirar endavant un programa que ha de satisfer els veïns i les veïnes.
Els batlles, els alcaldes, han de governar per ells mateixos, no rebent ordres de les direccions dels partits. Malgrat que, a vegades, davant la complexitat, es fa necessària la recomanació exterior, per tal de cobrir l'expedient.
Pactes de dreta, pactes de l'esquerra, pactes antinatura, pactes personalistes. Al meu entendre, és aquesta diversitat de pactes, els quals es poden donar a les poblacions. En aquests dies llegim a la premsa, els moviments, els efectes-domino dels partits polítics de dreta i esquerra, per a què els seus candidats surtin elegits com a alcaldes. Aquest ample ventall de possibilitats alternatives és, des de el meu punt de vista, el denominador comú que s'ha d'imposar el dia 15 de juny, en la constitució dels ajuntaments. En la governabilitat d'aquests.
Un dia especial, per una data important. Un deure ciutadà, per una bona democràcia. Poble i polítics hem de viure l'hora dels pactes com un esdeveniment històric i vital pel bé de la societat, en la qual tots i totes convivim.

Subscriu-te a
el 3 de vuit .cat
EL PENEDÈS COM TU L'ENTENS des de 1982
Truca al 93 892 10 35
Et regalem tots els premis de la pàgina 84
i entraràs en un sorteig per aconseguir
UNA CISTELLA
Caprabo, referent en productes de proximitat

caprabo amb EROSKI